

บทนำ

"กรี๊ดดดดดด แผ่นเกมเพลย์แผ่นใหม่ออกแล้ว >O<"

ฉันที่ยืนอยู่ในร้านขายแผ่นเกมส่งเสียงกรี๊ดร้องขึ้นเมื่อพบว่าวันนี้มีเกมใหม่ออกมาวางขาย และการที่ฉันตั้งใจจนเกินเหตุก็ทำให้พนักงานในร้านถึงกับวิ่งเข้ามาดู ซึ่งฉันก็ได้แต่ส่งยิ้มแห้งๆ ไปให้ก่อนจะหันมาสนใจแผ่นเกมต่อ

ว่าแต่...นี่มันเกมบ้าอะไรเนี่ย --

ฉันคิดอย่างสงสัยในดวงจิตเมื่อหยิบแผ่นเกมขึ้นมาสำรวจ แต่ช่างมันเหอะ! มันจะเป็นเกมอะไรก็ช่าง ขอแค่ฉันมีแผ่นเกมใหม่ให้เล่นก็พอใจแล้ว

"เฮ้! น้องสนใจเกมแผ่นนั้นอยู่หรอคะ"

ที่พนักงานสาวที่วิ่งเข้ามาดูตอนแรกเอ่ยถามพร้อมกับเดินเข้ามาหาฉันที่กำลังพิจารณาแผ่นเกมซึ่งห่อปกสีดำสนิทอย่างใจจดใจจ่อ

"อืม มันก็น่าสนใจอยู่เหมือนกันค่ะ ว่าแต่พี่พอจะรู้หรือเปล่าว่ามันเป็นเกมแบบไหน"

ฉันหันไปถามที่พนักงานสาวแสนสวย...สวยเสียจนฉันคิดว่าเธอเป็น

นางฟ้าเสียอีก -- ให้อายดี! พี่เขาช่วยมากๆ ฉันมาซื้อแผ่นเกมที่ร้านนี้เป็นประจำ แต่ก็เพิ่งจะเคยเห็นพี่คนนี่แหละ แล้วพี่พนักงานคนสวยก็ยิ้มให้ฉัน

"คือทางร้านเราเป็นคนคิดเกมแผ่นนี้ขึ้นมาเองค่ะ ^^ แล้วก็ทำออกมาเพียงแค่สองแผ่นเท่านั้น มีคนได้ไปแล้วหนึ่งแผ่น ส่วนเนื้อหาของเกมทางเราขออุบไว้ละคะ เดี่ยวจะไม่ตื่นเต้น"

พี่พนักงานคนสวยก็ยิ้มอย่างมีเลศนัย ซึ่งฉันก็ไม่ได้สนใจหรอก เพราะกำลังสนใจแผ่นเกมปริศนาแผ่นนี้อยู่ละสิ

เอ๊ะ! ขอแนะนำตัวก่อนเลยละกัน ฉันชื่อ 'ไบเพิร์น' เด็กสาวที่ชอบเล่นเกมเป็นชีวิตจิตใจ ส่วนสาเหตุที่ชอบเล่นเกมก็เพราะว่าฉันต้องอยู่บ้านคนเดียวนะสิ พ่อแม่ฉันหย่ากัน แต่ไม่มีใครรับฉันไปเลี้ยงเพราะมีครอบครัวใหม่กันหมดแล้ว แต่ก็ยังดีนะที่พ่อแม่ยังส่งเงินมาให้ฉันทุกเดือนไม่อย่างนั้นล่ะก็แย่แน่ๆ

และด้วยเหตุนี้เอง เกม! จึงเป็นเพื่อนที่ช่วยให้อายหายเหงาว่าแล้ว ก็ไม่ต้องลังเล ซื้อเกมแผ่นนี้เลยดีกว่า ฉันเองก็เป็นพวกอยากรู้ อยากเห็นเสียด้วยสิ

"ถ้าฉันหนูเอาแผ่นนี้เลยละกัน"

ฉันส่งแผ่นเกมไปให้พี่พนักงานคนสวยพร้อมกับล้วงหาเงินในกระเป๋ากระโปรงก่อนจะส่งไปให้

"โอ๊ะ! ไม่ต้องหรอกค่ะ พอดีทางร้านเพิ่งจะลองทำเกมแผ่นนี้ขึ้นมา เพราะเงินทางร้านจึงขอยกให้น้องไปทดลองเล่นฟรีๆ เลยค่ะ ^^"

"พะ...ฟรีจันหรือ ๐_๐"

เมื่อได้ยินคำว่าของฟรีก็ทำให้ฉันตาวาวเลยทีเดียว

"ใช่ค่ะ ^^"

แล้วพี่พนักงานสาวสวยก็เอาแผ่นเกมใส่ถุงให้ฉัน กรืดดด!!! ฉันล่ะชอบของฟรีที่สุดเลยละ >3<

หลังจากที่ออกมาจากร้านเกมพร้อมกับแผ่นเกมฟรี ฉันก็กระดี๊

กระดาดตรงกลับบ้านอย่างรวดเร็ว เมื่อถึงบ้าน ฉันก็วิ่งเข้าไปในห้องนอน แล้วจัดการต่อเครื่องเล่นเกมเข้ากับทีวีทันที ก่อนจะแกะแผ่นเกมออกจาก ถังแล้วใส่มันเข้าไปในเครื่องเล่น จากนั้นก็นั่งรอ \^_^/ เย!

ที่นี่ละ! จะได้รู้สึกที่ว่ามันคือเกมอะไรกันแน่ แต่ถ้ามันเป็นเกมแบบ สยอง นองเลือด หัวหลุด ตับกระจายล่ะก็ ฉันจะรีบเอามันไปคืนที่ร้าน นั้นทันที -_-;

และแล้วหน้าจอทีวีที่มีดสนิทก็มีตัวหนังสือสีขาวปรากฏขึ้นมา ฉัน ที่กำลังตั้งหน้าตั้งตาดูจึงค่อยๆ ไล่สายตาอ่านตัวหนังสือที่ปรากฏขึ้นมา อย่างตั้งอกตั้งใจ

'ณ ปราสาทแห่งเวทมนตร์ ปีศาจร้ายได้เข้าใจดีที่นั่นเพื่อจับตัว เจ้าหญิง ผู้เป็นเจ้าของเลือดบริสุทธิ์ แต่ในระหว่างที่ปราสาทกำลังถูก โจมตี เจ้าหญิงก็หนีรอดออกมาได้ แต่สุดท้ายก็หลงเข้าไปอยู่ในป่า...'

"อ่านะ อุดสำหั้นหนีรอดมาได้ แต่ดันหลงป่าซะงั้น =="

ฉันพึมพำก่อนจะอ่านต่อ

'โปรดใส่ชื่อเจ้าหญิง...'

หืม 〇〇 มีใส่ชื่อด้วยอะ ถ้างั้นก็ต้องเป็นชื่อของฉันสินะ หุๆ
ฉันอยากลองเป็นเจ้าของมานานแล้วละ \^_^/

ว่าแล้วฉันก็ใส่ชื่อของตัวเองเข้าไป

'ไบเฟิร์น'

วูบ...

แล้วหน้าจอก็มีดสนิทลงทันทีทันใด ฉันได้แต่นั่งลุ้นอย่างใจจดใจจ่อ
ว่ามันจะมีอะไรต่อ

เจียบ...

"..."

หน้าจอยังคงมีดสนิท

"..."

ยังคงเหมือนเดิม

"เฮ้ย! นี่มันอะไรกันเนี่ย ออย่าบอกนะว่าแผ่นเสีย 〇〇"

10

ฉันเริ่มโวยวายหลังจากที่นั่งจ้องทีวีที่มีดสนิทมาพักใหญ่ ให้ตายสิ!
ของฟรีก็งี้แหละ ฉันไม่น่าเอาแผ่นฟรีมาเล่นเลย เสียอารมณ์หมด ==
แวบ!

"เฮ้ย! 〇〇〇"

ไม่ทันที่ฉันจะได้หงุดหงิดไปมากกว่านี้ จู่ๆ หน้าจอทีวีที่มีดสนิท
ก็ส่องแสงสว่างจ้าออกมา ทำเอาฉันต้องรีบหลับตาลงโดยอัตโนมัติ
ว้ากกกกกก!!!!!! นี่มันเกิดอะไรขึ้น!!!!!!

1

ทันทีที่แสงสว่างจางลงและหายไป ฉันก็ขี้ตเบาๆ เพื่อปรับสภาพ
ก่อนจะค่อยๆ ลืมตาขึ้นมา

"เมื่อกี้มันแสงจ้าอะไรเนี่ย เล่นเอาแสบตาไปหมดเลย...เฮ้! 〇_〇"

ฉันอุทานอย่างตกใจทันทีที่ลืมตาขึ้นมา ก็สิ่งที่ทำให้ฉันถึงกับตาค้าง
ก็คือสภาพห้องนอนของฉันที่กลายเป็นป่าหนาทึบไปแล้ว แถมพรมที่ฉัน
นั่งอยู่ก็กลายเป็นพื้นหญ้า!

"อะไรกัน! อะ...ฉันกำลังฝันไปใช่ไหม"

แต่ถึงจะพูดออกไปอย่างนั้น แต่แสงแดดที่ส่องสว่างไปทั่วและเสียง
เสียดสีของต้นไม้ที่ไหวเอนไปตามแรงลมที่เย็นเยือกก็ทำให้ฉันรู้ว่าทุกสิ่ง
ทุกอย่างที่เกิดขึ้นมันเป็นความจริง!

ความจริงที่ไม่อาจปฏิเสธได้

"บะ...บ้านา ทำไมห้องนอนฉันถึงได้กลายเป็นป่าไปได้ละ ะ...หรือ
ว่าฉันจะถูกดูดเข้ามาอยู่ในเกม 〇〇〇 ใ่วั ไม่นะ นี่ฉันต้องฝันไปแน่ๆ
เลย"

ว่าแล้วฉันก็ยกมือขึ้นมาตบหน้าตัวเองแรงๆ หนึ่งผาด และก็พบว่า
มันเจ็บจริงๆ TAT ฮือๆ ถ้าฉันรู้ว่ามันจะเจ็บจริงแบบนี้ น่าจะหยิกแขน
แทนมากกว่านะ

"ให้ตายสิ! นี่ฉันไม่ได้ฝันไปจริงๆ ด้วย TOT ว่าแต่ที่นี้มันคือที่ไหน

กันนะ"

ฉันรีบยื่นตัวลุกขึ้นจากพื้นก่อนจะค่อยๆ ก้าวเดินไปบนเศษใบไม้
แห้งที่ปกคลุมไปทั่วพื้นดินเพื่อสำรวจพื้นที่รอบๆ แต่ดูเหมือนว่ายิ่งฉันเดิน
เข้าไปมากเท่าไรหිර ต้นไม้รอบๆ ก็ดูจะรกชัฏมากขึ้นเท่านั้น

"โอ๊ย! นี่มันเรื่องบ้าอะไรเนี่ย >O< ทำไมต้นไม้รอบๆ มันถึงได้
น่ากลัวแบบนี้ละ"

ฉันเริ่มโวยวายก่อนจะทิ้งตัวลงนั่งบนเศษใบไม้แห้งอย่างหมดแรง
TT_TT ให้ตายสิ! นี่ฉันก็เดินมาตั้งนานแล้ว แต่ทำไมถึงมีแต่ต้นไม้เต็มไป
หมดเลยละ แถมนต้นไม้แต่ละต้นก็ดูน่ากลัวเป็นบ้า ฮือๆ นี่ฉันจะต้องติด
อยู่ในป่าบ้าๆ แบบนี้ไปจนตายเลยหรือไง

จ๊อก~

"TT^TT"

ฮือๆ หิวอะ ตั้งแต่กลับมาจากโรงเรียนก็ยังไม่มီးอะไรตกลงสู่
กระเพาะน้อยๆ ของฉันเลยสักนิด T_T คนสวยแย่แล้ว แง้ๆ

แล้วในป่าแบบนี้จะมีอะไรให้กินบ้างละนอกจากเศษใบไม้และ
ต้นหญ้า โฮ! ไม่นะ ฉันยังไม่อยากกินหญ้านะ TT^TT ฮึ๊กๆ นอกจากจะ
ไม่มีของที่ฉันกินได้แล้ว แต่นี่มันอะไรกัน! ใ้อากาศหนาวๆ แบบนี้มัน
คืออาร้ายยย!!! บรี้อ~ ที่นี่มันประเทศไทยนะ แต่ทำไมถึงได้หนาวขนาดนี้
ละ เท่าที่ฉันจำได้ ตอนนี้นี่มันก็ฤดูร้อนด้วยนะ

"นี่ฉันหลงเข้ามาอยู่ในที่แบบไหนกันเนี่ยยย!!!"

เงียบ...

เฮ้อ! ถึงจะแหกปากร้องให้ตายก็คงไม่มีใครได้ยินแน่ๆ T_T เพราะ
งั้นเดินต่อดีกว่า บางที่ข้างหน้าอาจจะมีหมู่บ้านก็ได้นะ

คิดได้อย่างนั้นแล้วฉันก็ลุกขึ้นยืน บรี้อ~ อากาศก็เริ่มหนาวขึ้นทุกที
แล้วนะ ฮือๆ ถ้าฉันรู้ว่าจะต้องมาเร่ร่อนในป่าหนาวๆ แบบนี้ ฉันเอา
เสื้อกันหนาวมาแล้ว TAT แต่...ใครจะไปรู้ได้ละว่าจู่ๆ จะถูกดูดเข้ามาอยู่
ในที่แบบนี้

ละในขณะที่ฉันกำลังสันเป็นเจ้าเข้า สายตาก็ก็นี่ไปสะดูดเข้ากับตัว

12

อะไรสักอย่างที่กำลังดิ้นตุ๊กตักอยู่บนพื้นที่ปกคลุมไปด้วยเศษใบไม้แห้งมากมาย

"นั่นมันตัวอะไรนะ =__="

ด้วยความอยากรู้อยากเห็นสุดๆ ฉันทก็เลยวิ่งเข้าไปดูใกล้ๆ ทันที และสิ่งที่กำลังดิ้นอยู่ที่พื้นนั่นก็คือ...ปลา!

เฮ้ย! =(= ใ้ปลาตัวนี้มันมาจากไหนพะ แถวๆ นี้ก็ไม่มีแม่น้ำสักหน่อย แล้ว...

ขว๊บบ!

"กรี๊ดดดดดดดดด!!!"

ไม่ทันที่ฉันจะได้คิดอะไรมากไปกว่านี้ จู่ๆ เชือกเส้นหนึ่งที่ผูกซ่อนไว้ใต้เศษใบไม้แห้งก็ตัวดคล้องข้อเท้าข้างหนึ่งของฉันก่อนจะกระชากตัวฉันขึ้นไปห้อยต่อแต่งอู่กกลางอากาศ

"กรี๊ดดดดดดดดดด อะไรกันเนี่ย >()< ใครก็ด้ายยยยย! ช่วยฉันที่อ้ากกกกกก! ย้ากกกกกก! ว้ากกกกกก!!!"

ฉันแหกปากร้องดังสุดฤทธิ์เท่าที่จะทำได้พร้อมกับพยายามดิ้นให้หลุดจากเชือกที่มีดข้อเท้าฉันไว้แน่น แต่ถึงนั้นก็หะ ใ้การที่ต้อองมาห้อยหัวต่อแต่งแบบนี้มันทรมาณเป็นบ้าเลย T_T แถมยังต้องจับกระป๋องไม่ให้เปิดลงมอีก แจ้~!!!

"อะไรกัน! นึกว่าจะได้พวกแก๊งกวางเสี่ยอีก ดันมาได้ตัวอะไรก็ไม่รู้เสี่ยเวลาจริงๆ"

เสียงของใครบางคนดังขึ้นอย่างแข็งๆ ก่อนจะโผล่ออกมาจากพุ่มไม้ เขาเดินมายืนเท้าเอวมองฉันที่กำลังห้อยต่อแต่งอู่กกลางอากาศ

"นะ...นายเป็นใครฉันไม่รู้ รู้แต่ว่าริบๆ เอาฉันลงไปทีสิ >O<"

ฉันร้องขอความช่วยเหลือพร้อมกับพยายามหมุนตัวหันไปมองทางเจ้าของเสียง และทันทีที่เราสบตากัน...

O()O ใ้ว! พระเจ้าช่วย น่ารักเป็นบ้าเลยอะ >_< ผมสีน้ำตาล ผิวขาวเนียนใสีก็๊ก โบหน้าคมเข้ม ดวงตาเปล่งประกาย ริมฝีปากน่าจับกรี๊ดดด!!! ผู้ชายคนนี้ต้องเป็นเนื้อคู่ที่ฟ้าส่งลงมาให้ฉันที่กลางป่าแบบนี้

แน่ๆ เลย

ฉันได้แต่ตกตะลึงในความหล่อของเขา แกรมเสื้อผ้าที่เขาสวมใส่อยู่ก็แปลกประหลาดสุดๆ เหมือนกับเป็นชุดคอสเพลย์เลยอะ แต่ก็ดูเทดีไม่น้อยเลยแฮะ -.-

"แล้วทำไมฉันถึงต้องเอาเธอลงมาด้วยล่ะ ยัยปีศาจร้าย"

เพ่ลิ่ง!

แล้วทุกสิ่งทุกอย่างที่ฉันคิดก็พังทลายลงในพริบตาที่เขาเอ่ยปากพูด =0= หา! นี่นายหาว่าฉันเป็นอะไรนะ! ปีศาจอย่างนั้นเหรอก อ้ากกก! สวยๆ อย่างฉันมันต้องเป็นนางมาร ยัย! นางฟ้าเพี้ย >0<

"เฮ้อ ให้ตายสิ! อุตส่าห์หนีออกมาล่าสัตว์ทั้งที ดันจับปีศาจได้ซะงั้น เสียเวลาจริงๆ"

แล้วเขาก็ก้มลงเก็บปลาที่ติดอยู่บนพื้นขึ้นมาใส่กระเป๋าบื้ออย่างไม่คิดที่จะสนใจฉันอีก ฮืม! คำก็ปีศาจ สองคำก็ปีศาจ!

"ฉันไม่ใช่ปีศาจนะโว้ย! ใ้อ้ำ! >0<"

รู้สึกว่ประโยคหลังฉันจะเสียงดังไปแฮะ T_T ใ้อ้ำนั่นก็เลยหันขวับมาจ้องหน้าฉันเขม็งเลยอะ ฮือๆ ฉันกลัวแล้ว

"ยัยปีศาจ! เธอกล้าดียังไงถึงมาขึ้นเสียงกับฉัน รู้หรือเปล่าว่่าฉันเป็นใคร -_-"

เขาชี้หน้าฉันอย่างหงุดหงิด ซึ่งแน่นอนว่าฉันยอมไม่ได้เด็ดขาด! ถึงแม้ว่าจะห้อยหัวอยู่ก็เหอะ T_T ใบเฟิร์นสู่วัยยย!

"เฮอะ! ขนาดนายยังไม่รู้เลยว่าตัวเองเป็นใคร แล้วฉันจะไปรู้ได้ยังไงวะ บ้าเปล่า"

ฉันสวนกลับทันทีพร้อมกับพยายามใช้มือทั้งสองข้างคอยจับกระโปรงไม่ให้เปิดลงมา ขึ้นฉันปล่อยมือละก็มีหวัง...เขาคงได้เห็น ก.ก.น. ลายหมีแพนด้าตัวใหม่ของฉันแน่ๆ TAT เขาคึกกึ่งมินิดหน่อยก่อนจะเปลี่ยนจากชี้หน้าฉันมาเป็นกอดอกแทน

"ช่างเป็นการตอบคำถามที่ดีเยี่ยม ฉันจะบอกเธอให้รู้ก็ได้ว่าฉันนะ เป็นถึงจอมเวทอันดับหนึ่งของเผ่าเวทเซียวนะ หนีๆ"

หนูการ์ตูน

"= () ="

จอมเวท? เผ่าเวท? หมอเนี่ยบอกว่าตัวเองเป็นจอมเวท! =__= อะไรกันพะ! สงสัยฉันคงจะคุยอยู่กับคนบ้าแน่ๆ เลยอะ

"และปีศาจอย่างเธอก็ไซคร้ายที่มาเจอฉัน"

ใช่! ไซคร้ายมากๆ ที่มาเจอคนบ้าอย่างนาย =__=

"เออๆ จะไซคร้ายหรืออะไรก็ช่างเถอะ แต่นายช่วยเอาฉันลงไปทีสิ TT_TT ตอนนี้นฉันรู้สึกไม่ค่อยดีแล้ว"

ฉันเปลี่ยนมาอ่อนนอนเขาแทน อ่า...รู้สึกเวียนศีรษะคล้ายจะเป็นลม สงสัยเลือดคงจะตกหัวแล้วแน่ๆ เขามองฉันด้วยสายตาที่บ่งบอกว่าแท้จริงที่สุดๆ

"เรื่องของเธอสิจ ปีศาจอย่างเธอตายไปก็ไม่เห็นจะเป็นไร"

แล้วเขาก็เดินจากไป เย้ย! นายจะปล่อยให้ฉันตายแบบนี้ไม่ได้นะ ไม่นะ!!!

"เดี๋ยวก่อนสิ! นายจะไปไหน เอาฉันลงไปก่อน ไม่ได้ยินหรือไง >0<"

ฉันแหกปากร้องเรียก แต่เขาก็ไม่สนใจเสียงของฉันแม้แต่นิดเดียว แถมยังเดินหนีไปอีก T_T ฮือๆ ใจคนใจร้าย ใจดำ ทุเรศ! นายจะปล่อยให้ฉันตายแบบนี้ไม่ได้นะ!

ฟูบ!

แล้วออยู่ๆ ก็มีลูกไฟสีน้ำเงินพุ่งมาจากที่ไหนสักแห่ง ตรงเข้ามากระทบเชือกที่มัดข้อเท้าฉันไว้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ฉันที่ไม่ทันได้ตั้งตัวร่วงลงสู่พื้นดินแข็งๆ อย่างจัง!

ตูป!

อ้อก! TOT จุกไปชั่วขณะ อี๊ก! ฮือๆ ให้ตายสิ กระจกฉันต้องหักแน่ๆ เลย

ระหว่างที่ฉันกำลังพยายามยันตัวลุกขึ้นนั้นก็ไม่มีใครบางคนเดินเข้ามายืนมองฉัน และคนคนนั้นก็เป็นคนเดียวกับเมื่อกี้ T_T เขายืนมองฉันที่กำลังร้องโอดโอยอยู่ที่พื้น

"บางที...ถ้าฉันจับตัวปีศาจอย่างเธอกลับไปเผ่าเวทก็อาจจะเป็นประโยชน์ในการรับรู้ความเคลื่อนไหวของพวกปีศาจก็ได้นะ"

พุดจบเขาก็กระซอกตัวฉันขึ้นจากพื้นดินทันทีโดยไม่เห็นใจฉันที่เพิ่งจะตกลงมาสักนิด

"โอ๊ย! ฉันเจ็บนะ นายมันเป็นพวกชาติสัตว์หรือไง >O<"

ฉันร้องลั่น ทั้งๆ ที่ฉันเพิ่งจะตกลงมาจากข้างบนนั่นแท้ๆ ยังระบมไม่หายเลย แล้วนี่อะไรกัน นายยังมากระซอกตัวฉันอีก

"ฉันไม่ใช่พวกชาติสัตว์ แต่ฉันก็ไม่เคยคิดที่จะอ่อนโยนกับพวกปีศาจอย่างเธอ"

โอ๊ย! คำก็ปีศาจ สองคำก็ปีศาจ >O<

"ฉันไม่ใช่ปีศาจ!"

"เอ๊ะ! จริงสิ..."

เขายอมเชื่อฉันแล้ว >_<

"ฉันมัดเธอไว้ดีกว่า ขึ้นปล่อยให้เป็นอิสระแบบนี้มีหวังได้ลอบทำร้ายฉันแน่ๆ"

"= () ="

แล้วเขาก็หยิบเชือกในเป้ออกมา แต่มีหรือที่ฉันจะยอมให้จับมัดได้ง่ายๆ >O< ทันทีที่เขาปล่อยแขนฉันเพื่อที่จะใช้เชือกนั้นมัดตัว ฉันก็ใช้จังหวะนั้นขีดหมัดเข้าไปที่คางของเขาอย่างรวดเร็ว

พลັก!

"โอ๊ย!"

ฮ่าๆ สะใจ~ หมอนั้นหงายหลังลงไปเลยละ แล้วฉันจะอยู่ทำไมละ หนีสิคะ!

"หยุดเดี๋ยวนี้ละ เธอจะหนีไปไหน!!!"

หมอนั้นตะโกนเรียกก่อนจะยันตัวลุกขึ้นอย่างรวดเร็วพลางมองฉันที่วิ่งออกไปไกลแล้วอย่างหยุดหยิ่ง

"หยุดให้เงิหรือ แปร!"

ฉันตะโกนพร้อมกับติดเทอร์โบวิ่งตรงไปข้างหน้าให้เร็วที่สุดเท่าที่

16

จะทำได้ให้ตายสิ! ทำไมฉันถึงต้องมาช่วยซ้ำช่วยซ้อนแบบนี้ละ นอกจากจะถูกดูดเข้ามาในที่แบบไหนก็ไม่รู้แล้ว ยังต้องมาอยู่ในป่าบ้าง แบบนี้อีก แล้วฉันยังจะต้องโดนไอโรคจิตไล่ล่าอีกหรือไงเนี่ย T_T

ฟูบ!

"เหวอ 〇〇〇"

ฉันอ้าปากค้างทันทีเมื่อจู่ๆ ก็มีแสงสีน้ำเงินพุ่งเฉียดตัวฉันไปนิดเดียว ก่อนที่แสงนั้นจะพุ่งไปกระทบกับต้นไม้และ...

ตูม!

เฮ้ย!!! นั่นมันอะไรพะ 〇〇〇 ทันทีที่ฉันหันกลับไปมองที่มาของแสงนั้นก็เห็นผู้ชายคนนั้นกำลังวิ่งตามมา TOT หมอนั่นคงจะเป็นเจ้าของแสงสีน้ำเงินนั่นแน่ๆ เพราะเขาปล่อยมันมาอีกแล้วนะสิ

ตูม! ตูม! ตูม!

อ้ากกกกกก!!! มันจะเอาฉันตายเลยหรือไงพะ ฮือๆ ฉันล่ะอยากรู้จริงๆ เลยว่าระหว่างฉันที่เป็นแค่เด็กสาวธรรมดา กับหมอนั่นที่เรียกฉันว่าปีศาจ แต่ตัวเองกลับปล่อยพลังยิงใส่ฉันแบบนี้ ใครกันแน่ที่เป็นปีศาจ TOT

"ถ้าเธอไม่ยอมหยุด ฉันเอาเธอตายแน่!!!"

เขาตะโกนเสียงเหยียด แต่ถึงฉันยอมหยุดก็คงจะถูกเขาม่าอยู่ดีแหละ ก็ดูใบหน้าของเขาสี TAT โหดได้ใจเลยอะ

"กรืดดดดด!!! นายจะตามมาทำไมก้านนน!!! TTOTT"

ฉันร้องลั่นพร้อมกับวิ่งหลบลูกไฟสีน้ำเงินนั้นอย่างว่องไว แต่แล้วความชวยก็มาเยือนเมื่อเขาเจ้ากรรมดันไปสะดุดเข้ากับรากไม้ที่โผล่ขึ้นมาจากพื้นดินเหมือนมีใครแก้ง และมันก็ทำให้ฉันถึงกับหน้าทึม! กลิ้งไปตามพื้นดินอย่างหมดสภาพ

"ฮ่าๆ เป็นไงบ้างละ อยาหนั้นฉันคืนัก"

เสียงหัวเราะดังขึ้นอย่างขบขัน ก่อนที่เขาจะเดินเข้ามาหยุดดูฉันที่ค่อยๆ ยันตัวขึ้นมาจากพื้นดินด้วยสภาพที่ดูไม่ได้สุดๆ

ฮือๆ วันนี้นคงเป็นวันที่ชวยที่สุดสำหรับฉัน TAT